

Art. 4. – Deținătorii de animale au obligația de a avea un comportament lipsit de brutalitate față de acestea, de a asigura condițiile elementare necesare scopului pentru care sunt crescute, precum și de a nu le părăsi sau izgoni.

Art. 5. – (1) Deținătorii de animale au obligația de a asigura acestora, în funcție de nevoile etologice, specie, rasă, sex, vârstă și categorie de producție, următoarele:

- a) un adăpost corespunzător;
- b) hrană și apă suficientă;
- c) posibilitatea de mișcare suficientă;
- d) îngrijire și atenție.

(2) Deținătorilor de animale le este interzis să aplice tratamente rele, precum: lovirea, schingiuirea și alte asemenea cruzimi.

Art. 6. – (1) În sensul prezentei legi, prin *rău tratament* se înțelege: comportamentul brutal, abuzul în utilizarea animalelor, maltratarea și supunerea animalelor la eforturi inutile, precum și neasigurarea condițiilor minime necesare vieții și bunăstării acestora.

(2) În sensul prezentei legi, prin *cruzime* față de animale se înțelege:

- a) omorârea animalelor, din perversitate, precum și prin practicarea tirului pe animale domestice sau captive;
- b) organizarea de lupte între animale sau cu animale;
- c) folosirea de animale vii pentru dresajul câinilor sau pentru a le controla agresivitatea;
- d) folosirea de animale pentru expoziții, publicitate, realizare de filme sau în scopuri asemănătoare, dacă aceste activități le provoacă acestora suferințe fizice și psihice, afecțiuni sau răniri;
- e) abandonarea unui animal a cărui existență depinde de îngrijirea omului;
- f) administrarea de substanțe destinate stimulării capacităților fizice ale animalelor în timpul competițiilor sportive, sub forma dopajului.

Art. 7. – Animalele folosite în scopuri științifice sunt supuse unor reguli de protecție specifice, fără a li se provoca suferințe inutile.

Art. 8. – (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor reprezintă autoritatea națională în domeniul protecției animalelor.

(2) Condițiile de deținere, adăpostire și întreținere a animalelor se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Capitolul II

Condiții privind deținerea animalelor

Art. 9. – (1) Deținătorii de animale pot deține animale sălbatice, potrivit legii, numai dacă sunt autorizați de direcția veterinară județeană și pentru siguranța alimentelor, respectiv a municipiului București.

(2) Condițiile privind deținerea animalelor sălbatice se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, la propunerea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 10. – (1) Deținătorii de animale au obligația de a îngriji și trata corespunzător un animal bolnav sau rănit.

(2) Autoritatea sanitar-veterinară poate dispune tăierea sau uciderea, după caz, a unui animal bolnav sau rănit, pentru a-l scuti de suferințe fizice și psihice inutile, în condiții stabilite prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Prevederile alin.(1) și (2) nu se aplică animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale.

Art. 11. – Deținătorii de animale care selecționează un animal pentru reproducție au obligația de a respecta caracteristicile anatomice, fiziologice și comportamentale ale speciei și rasei respective, astfel încât

să nu fie compromise performanțele, sănătatea și bunăstarea descendenților.

Art. 12. – Persoana care contribuie la dresarea unui animal are obligația de a folosi mijloace de dresaj care să nu provoace traume psihice sau fizice, precum și de a folosi metode care să nu prejudicieze sănătatea sau bunăstarea animalului.

Capitolul III

Condiții privind comerțul cu animale, transportul animalelor, precum și folosirea acestora în scop publicitar, în spectacole, expoziții, competiții și manifestări similare

Art. 13. – Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, din considerente privind protecția animalelor sau conservarea speciilor de animale existente pe teritoriul țării, poate impune anumite condiții, precum și limita sau interzice importul, exportul, tranzitul și comerțul cu animale, ținând cont de reglementările comunitare.

Art. 14. – (1) Transportatorii au obligația de a transporta animalele în condiții corespunzătoare în funcție de specie, sex, vârstă, categorie de producție, pentru a evita rănirea sau epuizarea fizică a acestora.

(2) Condițiile privind transportul animalelor se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 15. – Animalele pot fi folosite în scop publicitar, în spectacole, expoziții, competiții sau alte manifestări similare numai dacă:

- a) organizatorul asigură condițiile prevăzute la art. 5;
- b) sănătatea și bunăstarea animalelor nu sunt puse în pericol.

Art. 16. – În cursul competițiilor sau cu alte ocazii este interzis să se administreze animalelor substanțe sau să fie supuse unor procedee pentru creșterea sau diminuarea nivelului natural al performanțelor.

Capitolul IV Intervenții chirurgicale

Art. 17. – (1) Animalele sunt supuse intervențiilor chirurgicale numai în cazurile motivate.

(2) Intervențiile chirurgicale se efectuează sub anestezie locală sau, după caz, generală, numai de către medici veterinari.

(3) Manoperele medicale care pot provoca suferință animalului trebuie efectuate de către medicul veterinar.

Art. 18. – Prin excepție de la dispozițiile art.17 alin.(2), în cazul animalelor utilizate în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale, intervențiile chirurgicale sau alte tratamente pot fi efectuate și de alte persoane care au calificarea necesară.

Capitolul V Tăierea sau uciderea animalelor

Art. 19. – Animalele nu vor fi supuse unor suferințe inutile în cazul tăierii sau uciderii.

Art. 20. – Tăierea animalelor se va efectua cu respectarea prevederilor legale specifice în vigoare.

Art. 21. – Prevederile art.20 nu se aplică animalelor care, datorită unor accidente sau boli, trebuie tăiate sau ucise imediat.

Capitolul VI

Folosirea animalelor în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale

Art. 22. – Animalele pot fi folosite pentru cercetare științifică, diagnosticarea de boli, producerea unor medicamente sau produse biologice, precum și în alte scopuri similare, atunci când obiectivul activității nu poate fi atins prin alte metode ce nu implică folosirea animalelor.

Capitolul VII

Sanțiuni

Art. 23. – (1) Constituie contravenție următoarele fapte:

- a) nerespectarea dispozițiilor art.12;
- b) nerespectarea dispozițiilor art.5 alin.(1);
- c) supunerea unui animal la rele tratamente ;
- d) nerespectarea dispozițiilor art.26 alin.(3);
- e) supunerea unui animal la cruzimi.

(2) Contravențiile prevăzute la alin.(1) se sancționează, după cum urmează:

- a) cele de la lit.a), cu amendă de la 2.000.000 lei la 4.000.000 lei;
- b) cele de la lit.b) și c), cu amendă de la 3.000.000 lei la 6.000.000 lei ;
- c) cea de la lit.d), cu amendă de la 6.000.000 lei la 10.000.000 lei;
- d) cea de la lit.e), cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei.

Art. 24. – În cazul săvârșirii de trei ori pe o perioadă de 2 ani a faptelor prevăzute la art.23 alin.(1) lit.c) și e) de către proprietarul animalelor, pe lângă amenda contravențională se aplică și măsura confiscării animalelor. În acest caz, animalele se cazează în adăposturile care funcționează pe lângă consiliile locale și sunt valorificate în condițiile legii.

Art. 25. – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de persoane împuternicite, potrivit atribuțiilor de serviciu, din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art.23 alin.(2), agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(3) Contravențiilor prevăzute la art.23 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările ulterioare.

Capitolul VIII

Dispoziții finale

Art. 26. – (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și Ministerul Administrației și Internelor, prin organele abilitate, monitorizează aplicarea prevederilor prezentei legi.

(2) Pentru îndeplinirea prevederilor prezentei legi, persoanele împuternicite, potrivit atribuțiilor de serviciu, din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al Ministerului Administrației și Internelor au acces în clădiri, adăposturi și alte locuri unde sunt ținute animalele, precum și dreptul de a solicita orice informație și documente necesare controlului și de a preleva probe pentru cercetări și analize de laborator.

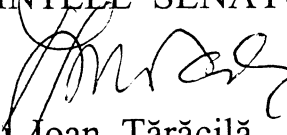
(3) În situația în care locul unde sunt ținute animalele se află la domiciliul sau reședința deținătorilor de animale, accesul persoanelor prevăzute la alin.(2) în acest spațiu se face cu acordul deținătorului. În lipsa acordului, deținătorul de animale are obligația de a face dovada respectării dispozițiilor art.5.

Art. 27. – Ordinele prevăzute la art.8 alin.(2), art.9 alin.(2), art.10 alin.(2) și art.14 alin.(2) se emit în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 28. – Prezenta lege intră în vigoare la 10 zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 martie 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 mai 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Constantin Niță

București, 26 mai 2004
Nr. 205